

סימן קנ"ו, דנכרים לא נצטוו על שתוף*); וראה דברי הרמב"ן פ' אחרי על קרא ולא תקיא הארץ אתכם, כתב מענין הכותים שלא ידעו משפט אלהי הארץ ופסיליהם היו עובדין (מלכים ב' י"ז) שעיקר העונש שלהם דוקא בארץ מפני שלא ידעו משפט אלהי הארץ ע"ש, ועיקר עבודה בשתוף לנכרים לא נאסר רק בארץ ולא בחוץ לארץ, וע' מור וקציעה להגאון יעב"ץ אורח חיים סימן רכ"ד שהביא גם כן ראיות נכוחות שעיקר שותף. שנאסר לבני נח רק בארץ ולא בחוץ לארץ, ולדעתי כוונת חז"ל באמרם (חולין י"ג ע"ב) נכרים אשר בחוץ לארץ עובדי עבודה זרה בטתרה הם, ועיין פירוש המשנה להרמב"ם פרק ראשון דחולין במשנה שחיטת עכרים, שכי, שיש שני מיני עבודה זרה העובדים לצורות ולטלסמאות, ומין השני שעובדים מתורת מנהג אבותיהם ועל זה אמרו חז"ל נכרים בחוץ לארץ עובדי עבודה זרה בטתרה הם, והכוונה. שעיקר כוונתם רק לאלהי האלהים רק הם משתתפים בעבודתם עוד דבר אחר וזה לא נאסר לבני נח, רק בארץ ישראל אבל בחוץ לארץ לא נאסר שותף לנכרים, ומפני זה בחוץ לארץ הוי עובדי עבודה זרה בטתרה מפני שלא נאסרו בשתוף ואמרינן גם כן (עבודה זרה ג' ע"א) אפילו אינו ישראל ועוסק בתורה בשבע מצות, נאמר עליו יקרה היא מפנינים, ושבע מצות היינו כללית מצות הטבעית, אשר גם הנוצרים והישמעאלים דנים עליהם במקומות משפטים, וגם משניחם בעין פקוחה על התקיימם כמו, גלוי עריות, שפיכת דמים, דינים, ברכת השם, וגזל, מדקדקים עליהם ביתר שאת לענוש העוברים, וגם לאבר מן החי יש רמז בדברי שלוחים פוילוס שהזהירם שלא יאכלו מן

הנחנקים, וכן הישמעאלים אינם עובדי ע"ז וי"ד סי' קכ"ד, וגם מדקדקים על שבע מצות ומזהירים גם כן על אכילת חזיר ואכילת הדם והנבלה, וכן מה שלא נשחט לאל. קיבלא, ע' יו"ד סי"ד סעיף ז', ע' קוראין זורא שניה מכונה הפרה וזורא רביעית מכונה השלח, וכל ששומר שבע מצות מפני שנצטוו בתורה על פי ה' ביד משה הרי זה גר תושב אצלנו, וע' גם כן מה שכתב רבינו הרמב"ם פרק שנים עשר מה' מלכים (דפוס וינציא) ועיין כוזרי מאמר רביעי סימן כ"ג שכתב, כי אלה ההגרים המה הקדמה והוצעה למלך המשיח המקוה, אשר הוא עיקר הפרי וישובו כלם פריו כאשר יודו לו, וישוב העץ אחד ויוקירו השורש אשר היו מבזים אותו בתחלה*); ומכל המבואר תשכיל ותדע לנכון שרשי תורתנו הקדושה, איך מזור מאתנו לצער אף בעלי חיים בלתי מדברים, ומכל שכן לאחינו עצמנו ובשרנו אשר נברא, בצלם ובדמות, וכבר כתב הרב המאירי מובא בשיטה מקובצת (בבא קמא קי"ב ע"ב) "ולענין פסק כל שהוא מן העמים הגדורים בדרכי הדתות ועובדי אלהית על איזה צד שתהיה אף על פי שאמונתם רחוקה מאמונתנו, אינם בכלל זה, אלא הם כישראל גמור לכל דבר לענין להחזיר להם אבדה וכן אם טעו חייב להחזיר להם טעותם" ולכל שאר הדברים בלי שום חילוק כלל, ומכל שכן לרצוח מהם נפש, ובפרט להילדים הרכים אשר לא טעמו טעם חטא מעולם, ולא פעלו מעולם רעה מדוע יקח מהם נפש, מי יודע מה יהיה בסופם אולי יגדלו לגפן אדרת ויהיו מאותן הישרים מחסידי אומות אשר זורחים היום לבית ישראל בתפארתם ועומדים לנו למחסה ולמסתור, כמו ממשלת אדונינו הקיסר

מקומו :

הגה"י י' סאלומאדאר הצרפתי חיבר בימינו חיבור מיוחד להראות אמתות דבר זה כי אלו האומות המה רק הכנות לחקן פילם במלכות שדי להכשירים שיהיו ראויים לקבל סהרת הדת באחוות הבורא, ועלם ממנו כי בעיקר הזה כבר הקיימו אותו הרמב"ם והכוזרי בסוד זה :

הגה"י ועיין שאלות ופשוטות שער אפרים סימן כ"ד ושורית מעיל צדקה סימן כ"ב, ושורית ושכ המה סימן ל"ח ושורית נודע ביהודה מהדורא תנינא סימן קמ"ח, ובהשכח חלק ראשון סימן קל"ט מה שהאריכו בסנינה זאת ואני חברתי מאמר מיוחד בזה הענין לבאר וללבן איכות השתוף אשר גם לבן נח נאסר, ואיזה שותף מותר לבני נח ואין כאן